

γραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα
Σωκράτους ἐστὶν καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο καὶ
πεῖθου, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις 5
ἀναγνοὺς κατάκαυσον.

Ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι
πέμψαιμί σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Λυκόφρονος καὶ τῶν ἄλλων d
τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν
λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ
τῶν λόγων πάμπλου διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκῶν
ἐξελέγχεται, ὡς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκουτες. καὶ 5
δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρῆσθαι τε αὐτοῖς καὶ δεδω-
ρῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ ὡς περὶ τοιούτων·
Φιλιστίωνι δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφόδρα χρῶ, εἰ δὲ οἷόν τε, e
Σπενσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ
Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δέ μοι καὶ Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείης
αὐτόν, ἤξειν προθύμως Ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν λατομιῶν εὔ
ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν 5
αὐτοῦ καὶ περὶ Ἡγησίππου τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπέστειλας
γάρ μοι, ἂν τις ἀδικῇ ἢ τοῦτον ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἴσθη, μὴ 315
ἐπιτρέψειν. καὶ περὶ Λυσικλείδου τάληθές εἰπεῖν ἄξιον·
μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικελίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετε-
βάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' αἰεὶ τι ἀγαθὸν
καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων διατελεῖ. 5

Γ

“ Πλάτων Διονυσίῳ χαίρειν ” ἐπιστεῖλας ἄρ' ὀρθῶς ἂν
τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν b
ἐμὴν συνήθειαν γράφων “ εὔ πράττειν, ” ὥσπερ εἴωθα ἐν ταῖς

e 7 ὅτι A et pr. O: ὅτι οὐ vulg. d 4 διαφέροισ A et pr. O
d 6 δοκεῖς O²: δοκεῖ ὁ A O e 3 ἀφείης Hermann: ἀφίης A
(ἀφίης A²) O et in marg. γρ. L: ἀφήσεις L: γρ. εἰ σὺ ἀφίης εἰ σὺ ἀφῆς
δ καὶ κρείττον in marg. O e 4 γρ. λατομιῶν A³ L² O²: λιθοτομιῶν
A L O a 4 ἀλλ' αἰεὶ (αἰεὶ A²) τι ἀγαθὸν καὶ ἔπειτα βελτίω A L O:
γρ. ἀλλ' εἴ τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω in marg. A³ L

ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύει; σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν
θεόν, ὡς ἡγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν Δελφοῖς
5 αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι, καὶ γέγραφας, ὡς φασί,
χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσφξε τυράννου·

c ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ κλήσει, μήτι δὴ θεῷ, παρακελευσαίμην
ἂν δρᾶν τοῦτο, θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προστάττοιμ' ἂν,
πόρρω γὰρ ἡδονῆς ἴδρυται καὶ λύπης τὸ θεῖον, ἀνθρώπῳ δέ,
ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονῆ καὶ λύπη γεννᾷ, δυσμάθειαν καὶ
5 λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ
ταῦτα μὲν οὕτως εἰρήσθω παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως·
σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτά, ὅπη βούλει δέξασθαι, ταύτη δέχου.

d Φασὶν δ' οὐκ ὀλίγοι λέγειν σε πρὸς τινὰς τῶν παρὰ σέ
πρεσβευόντων ὡς ἄρα σοῦ ποτε λέγοντος ἀκούσας ἐγὼ
μέλλοντος τάς τε Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίζειν καὶ
Συρακουσίους ἐπικουφίσαι, τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος εἰς
βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σέ μὲν τότε διεκάλυσα,
5 ὡς σὺ φῆς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου, νῦν δὲ Δίωνα διδά-
σκοιμι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα, καὶ τοῖς διανοήμασιν τοῖς σοῖς τὴν
e σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δ' εἰ μὲν τι διὰ τοὺς λόγους
τούτους ὠφελῆ, γιγνώσκεις αὐτός, ἀδικεῖς δ' οὖν ἐμὲ τᾶναντία
τῶν γενομένων λέγων. ἄδην γὰρ ὑπὸ Φιλιστίδου καὶ ἄλλων
πολλῶν πρὸς τοὺς μισθοφόρους καὶ εἰς τὸ Συρακουσίον
5 πλῆθος διεβλήθην διὰ τὸ μέναι ἐν ἀκροπόλει, τοὺς δ' ἔξωθεν,
εἴ τι γίγνοιτο ἀμάρτημα, πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπει, σέ φάσκοντας
πάντα ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν
316 πολιτικῶν ἐμὲ σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἐκόντα ὀλίγα δὴ
κατ' ἀρχάς, ὅτε τι πλεόν ποιεῖν ἂν ᾗθη, ἄλλα τε βραχέα
ἄττα καὶ τὰ περὶ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως,

c 1 μήτι δὴ θεῷ scripsi: γρ. μὴ ὅτι δὴ θεῷ A¹: οὔτι θεῷ A O
 O 4 δυσμάθειαν A (sed ei ex i et acc. A²) e 5 λήθην A O:
 λύπην O² (υπ s. v.) d 6 σοῖς A O: σοῖς ἰδίους γρ. Z O e 2 γρ.
 ἀδικεῖς δ' οὖν ἐμὲ A³ O²: ἀδικεῖς δ' οὐδὲν ἐμὲ A O e 6 φάσκοντας
 πάντα A O: φάσκοντας τινὰς πάντας vulg. e 7 πείθεσθαι A O:
 πείσεσθαι vulg. a 2 γρ. ὅτε τι A¹: ὅπη A O a 3 τὰ περὶ A
 et pr. O: περὶ τὰ vulg.

χωρίς ὧν σὺ προσέγραψας ἢ τις ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον
 ὑμῶν τινὰς αὐτὰ διασκευαρεῖν, δῆλα μὴν ἐκάτερα ἔσται τοῖς 5
 τὸ ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὖν, ὅπερ ἀρτίως
 εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε Συρακουσίους καὶ εἰ
 δὴ τινὰς ἐτέρους πείθεις λέγων αὐτά, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην διαβολὴν καὶ b
 τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μείζω φυομένην καὶ σφοδροτέραν. πρὸς
 δύο δὴ μοι διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας,
 πρῶτον μὲν ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς
 πόλεως πράγματα, τὸ δὲ δεύτερον ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἴρηκας 5
 συμβουλήν οὐδὲ διακώλυσιν, μέλλοντί σοι κατοικίξειν Ἑλλη-
 νίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ γεγενῆσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν c
 εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε πρότερον.

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ Δίωνος,
 τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πάλαι γεγονότος,
 ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέση τε καὶ καθεστηκυῖα, ὧν δὴ παντά- 5
 πασιw χρεῖα τοῖς νῦν καὶ σμικρὸν κεκτημένοις, μέλλουσιν
 περὶ τούτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ βουλευέσθαι, σοῦ δὲ ὄντος
 μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπειρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων
 ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι, καὶ σφόδρα ἀγνώτος ἐμοί. τὸ d
 μετὰ τοῦτο εἶπ' ἄνθρωπος εἶτε θεὸς εἶτε τύχη τις μετὰ σοῦ
 Δίωνα ἐξέβαλεν, καὶ ἐλείφθης μόνος. ἄρ' οὖν οἶε μοι τότε
 πολιτικῶν εἶναι κοινωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν
 ἀπολωλεκότι, τὸν δὲ ἄφρονα ὀρώντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν 5
 ἀνθρώπων καταλελειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ' ἄρχειν,
 ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον ; ἐν οἷς τί χρεῖν ποιεῖν
 ἐμέ ; μὴ οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν λοιπῶν τὰ
 μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἔαν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων e
 διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας
 καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα

a 5 γρ. διασκευαρεῖν A³ O² : διασκευαρίαν A O b 6 γρ. διακώλυσιν
 O² : διακώλυσιν A O c 1 παρ' ἐμοὶ O et fecit A³ (ἐμ s. v.) : παρὰ
 σοὶ A et fecit O² (ἀ σοὶ s. v.) d 5 ὀρώντι O² (i s. v.) : ὀρώντα A O
 d 8 ἐποίουν O² : ποιούν A O

ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς, ὅτι τοῦτο αὐτὸ συντείμων
 5 οὐκ ἀνῆκα πώποτε· καὶ μόγις μὲν, ὅμως δ', ὠμολογήθη νῶν
 317 πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμέ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατείχεν,
 εἰρήνης δ' αὖ γενομένης ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρα-
 κούσας, σὲ δὲ καλεῖν ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο
 5 τῆς ἐμῆς εἰς Συρακούσας ἀποδημίας περὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς
 πάλιν οἴκαδε σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης
 ἐκάλείς με σὺ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἤκειν ἐπέ-
 στειλας, Δίωνα δ' εἰς αὐθις ἔφησθα μεταπέμψεσθαι. διὰ
 ταῦτα οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ Δίωνα τότε ἀπηχθόμην· ᾤετο γὰρ
 b εἶναι βέλτιον ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακοῦσαί σοι. τὸ δὲ μετὰ
 ταῦτα ὕστερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ παρὰ
 σου, τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν ὡς, ἂν
 ἀφίκωμαι, τὰ Δίωνός μοι γενήσοιτο πράγματα πάντα κατὰ
 5 νοῦν τὸν ἐμόν, μὴ ἀφικόμενον δέ, τὰναντία. αἰσχύνομαι δὴ
 λέγειν ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σου καὶ παρ' ἄλλων ἦλθον
 c διὰ σὲ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν
 οἰκείων καὶ τῶν γνωρίμων, καὶ πᾶσαι διακελευόμεναί μοι
 ἴεναι καὶ δεόμεναι σοὶ πάντως ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδόκει δὴ
 πᾶσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Δίωνος, δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ
 5 μαλθακίζεσθαι. καίτοι τὴν θ' ἡλικίαν αὐτοῖς προτυεωόμην
 καὶ περὶ σου δυσχυριζόμην ὡς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο ἀνταρ-
 κέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς καὶ βουλομένοις εἰς ἔχθραν
 ἐλθεῖν—ἑώρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὄρω τὰς μεγάλας οὐσίας
 καὶ ὑπερόγκους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν,
 d ὅσῳ περ ἂν μείζους ᾧσιν, τοσοῦτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς
 διαβάλλοντας καὶ πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχυρᾶς βλάβης ὁμι-
 λούντας τρεφούσας, οὐ κακὸν οὐδὲν μείζον γεννᾶ πλουτὸς τε
 καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις—ὅμως δ' οὖν πάντα ταῦτα
 5 χαίρειν ἐάσας ἦλθον, διανοηθεὶς ὡς οὐδένα δεῖ τῶν ἐμῶν

a 6 ἐπέστειλας A O: ἐπέστελλες A² O² (ε et λε s. v.) a 7 μετα-
 πέμψεσθαι scf. recc.: μεταπέμψασθαι A O c 1 ὅσους A² (σ s. v.):
 ὅσου A c 2 μοι O² (οι s. v.): με A O c 3 σοὶ O²: σου A O
 d 4 ἡ τῆς A² (ἡ s. v.): ἥτις A

φίλων ἐμὲ αἰτιᾶσθαι ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν τὰ σφέτερα
 πάντα ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι διώλετο· ἐλθὼν δέ—οἴσθα γὰρ δὴ e
 σὺ πάντα τὰντεῦθεν ἤδη γενόμενα—ἐγὼ μὲν ἠξίου δῆπου
 κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν κατάγει
 Δίωνα οἰκειωσάμενον, φράζων τὴν οἰκειότητα, ἣν εἰ ἐμοὶ
 τότε ἐπέιθου, τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχεν καὶ 5
 σοὶ καὶ Συρακούσαις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὡς ἡ ἐμὴ
 δόξα μαντεύεται· ἔπειτα τὰ Δίωνος τοὺς οἰκειοὺς ἔχει
 ἠξίου καὶ μὴ διανείμασθαι τοὺς διανειμαμένους, οὓς οἴσθα 318
 σύ· πρὸς δὲ τούτοις ὤμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον
 εἰωθότα αὐτῷ κομίζεσθαι καὶ μᾶλλον ἐγὼ ἔτι καὶ οὐχ ἦττον
 ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐδενὸς τυγχάνωι,
 ἠξίου ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα ἔπειθές με μείναι τὸν ἐνι- 5
 αυτόν, φάσκων τὴν Δίωνος ἀποδόμενος οὐσίαν πᾶσαν τὰ μὲν
 ἠμίσησα ἀποπέμψειν εἰς Κόρινθον, τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδί κατα-
 λείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ὧν ὑποσχόμενος οὐδὲν b
 ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα
 πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ πωλήσειν
 ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ᾧ θαυμάσιε, ταῖς ὑποσχέσεσιν
 ἀπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν 5
 οὔτε κομψὴν οὔτε δικαίαν οὔτε συμφέρουσαν ἦρες, ἐμὲ ἐκφο-
 βεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γινόμενα, ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζητοίην
 τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἠνίκα γὰρ Ἑρακλείδην ἐξέ- c
 βαλες, οὔτε Συρακοσίους δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοί, διότι μετὰ
 Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα,
 ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν, εἶπες ὅτι καὶ πάλαι σοι
 δῆλος εἶην σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος δὲ καὶ τῶν 5
 Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ
 Ἑρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν, οἰκεῖοι Δίωνος ὄντες, πᾶν
 μηχανώμην ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσιν δίκην. καὶ ταῦτα μὲν d

e 1 δὴ σὺ πάντα O²: δὴ σύμπαντα O: δὴ πάντα A e 4 φράζων O²:
 φράζειν A O a 2 τὰ O²: om. A O a 3 ἐγὼ ἔτι Z O²: ἔτι A O
 b 7 τὰ τότε A² (τό s. v.): τά τε A c 3 θεοδότου A² (o ex ω) O²
 (o s. v.): θεοδώτου A O (et passim) d 1 ὅπως O²: ὅτι ὡς A O

ταύτη περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἴ
 τινα ἐτέραν ἀλλοτριότητα ἐνεῖδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ, εἰκότως
 οἶει ταύτη πάντα ταῦτα γεγονέναι. καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς
 5 γὰρ ἂν ἔχουσί γε νῦν ἀνδρὶ φαινοίμην ἐνδίκως, πεισθεῖς ὑπὸ
 τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν φίλον καὶ ξένον
 κακῶς πράττοντα διὰ σέ, μηδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα οὕτως εἶπω,
 e τοῦτον μὲν προδοῦναι, σέ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι καὶ πᾶν
 δρᾶν ὅπῃ σὺ προσέταπτες, ἕνεκα χρημάτων δῆλον ὅτι· οὐδὲν
 γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιὸν τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς,
 εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτη γενόμενα τὴν ἐμὴν
 5 καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σέ ἀπηργάσατο.

Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λόγος ἤκει μοι συνεχῆς τῷ νυνδῇ
 γενόμενος, περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην εἶναι.
 319 σκόπει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἂν σοί τι ψεῦδεσθαι δόξω
 καὶ μὴ τάληθῆ λέγειν. φημὶ γάρ σε Ἄρχεδῆμου παρόντος
 ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις πρότερον
 εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἴκαδ' ἀποδημίας, ἃ νῦν δὴ
 5 λέγεις ἐμοὶ μεμφόμενος, ὡς Ἡρακλείδου τέ μοι καὶ τῶν
 ἄλλων πάντων μᾶλλον ἢ σοῦ μέλοι. καὶ με τούτων ἐναντίον
 διηρώτησας εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς ὅτ' ἦλθον, κελεύων σε
 b τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κατοικίξειν· ἐγὼ δὲ συνεχώρου
 μεμηῆσθαι καὶ ἔτι νῦν μοι δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα.
 ῥητέον δέ, ὦ Διούσιε, καὶ τοῦπι τούτῳ τότε λεχθέν.
 ἠρόμην γὰρ δὴ σε πότερον αὐτὸ τοῦτό σοι συμβουλεύσαιμι
 5 μόνον ἢ τι καὶ ἄλλο πρὸς τούτῳ· σὺ δὲ καὶ μάλ' ἀπεκρίνω
 μεμνημένως καὶ ὑβριστικῶς εἰς ἐμέ, ὡς ᾤου—διὸ τὸ τότε
 σοι ὑβρισμα νῦν ὑπαρ' αὐτ' ὀνειράτος γέγονεν—εἶπες δὲ

d 7 χεῖρω scr. rec. : χείρων A O e 2 ὅτι add. rec. : om.
 A O e 6 τῷ νῦν δὴ γενομένη O² (ωι bis s. v.) : τῶν νῦν δὴ
 γενόμενος A O a 1 πάντως A O : καὶ πάντως Z O² (οὐκ ἔστιν ὁ καὶ
 παρὰ τοῖς ἀντιγράφοις καὶ καλῶς in marg. O) σοι τί A : τι σοὶ
 vulg. a 5 μεμφόμενος libri : μεμφόμενον vulg. a 6 ἐναντίον
 A² (o ex ω) O² (o s. v.) : ἐναντίων A O b 2 ἔτι O² : ἐπεὶ
 A O b 6 μεμνημένως] γρ. μεμνημένως Z : μεμνημένως A² O² (η
 s. v.) : μεμνημένως A O

καὶ μάλα πλαστῶς γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς “ Παιδευθέντα c
 με ἐκέλευες ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν.” ἔφη ἐγὼ
 κάλλιστα μνημονεῦσαί σε. “ Οὐκοῦν παιδευθέντα,” ἔφησθα,
 “ γεωμετρεῖν, ἢ πῶς;” κἀγὼ τὸ μετὰ ταῦτα ὁ ἐπῆρι μοι εἰπεῖν
 οὐκ εἶπον, φοβούμενος μὴ σμικροῦ ῥήματος ἕνεκα τὸν ἔκπλον 5
 ὄν προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίγνοιτο ἄντ’ εὐρυχωρίας.
 ἀλλ’ οὖν ὦν ἕνεκα πάντ’ εἴρηται ταῦτ’ ἐστὶ μὴ με διά-
 βαλλε λέγων ὡς οὐκ εἶω ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρρούσας
 ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζεω, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπικουφίσαι βασι- d
 λείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων γὰρ οὐθ’ ἦπτον
 ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου καταψεύσασθαι,
 πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους
 ἐγὼ δοίην ἄν, εἴ τις ἱκανὴ πον φαίνοιτο κρίσις, ὡς ἐγὼ μὲν 5
 ἐκέλευον, σὺ δ’ οὐκ ἠθελες πράττειν αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν
 εἰπεῖν ἐναργῶς ὡς ἦν ταῦτα ἄριστα πραχθέντα καὶ σοὶ καὶ
 Συρακοσίοις καὶ Σικελιώταις πᾶσι. ἀλλ’ ὦ τῶν, εἰ μὲν μὴ e
 φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ’ ὁμολογεῖς,
 τὸ μετὰ τοῦτο ἡγησάμενος εἶναι σοφὸν τὸν Στησίχορον, τὴν
 παλιωφθίαν αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ
 λόγον μεταστήσῃ. 5

Δ

Πλάτων Δίωμι Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

Οἶμαι μὲν φανεράν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν 320
 προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν
 εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ συμπεραυθῆναι, οὐκ ἄλλου
 τινὸς ἕνεκα μάλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας·
 νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς b

c 1 γρ. μάλα πλαστῶς O : μάλ’ ἀπλάστως A O c 7 εἴρηται Z :
 εἴρηται καὶ A O d 2 τούτων τούτων A οὐθ’ A O : οὐχ Z O²
 (χ s. v.) d 5 εἴ*** τις A : εἶπον τις O e 1 μὴ φῆς A : φῆς
 Z O e 5 μεταστήσῃ A (η in ras. A²) Z O : γρ. μετάστηθι A³
 b 1 ὄντας A , sed a in ras.)